

Міністерство освіти і науки, молоді та спорту України
Рівненський державний гуманітарний університет

МАТЕРІАЛИ

IV Міжнародної
науково-практичної конференції
студентів та молодих науковців

„НАУКА, ОСВІТА, СУСПІЛЬСТВО ОЧИМА МОЛОДИХ”

**Частина 2. Природничо-математичний,
суспільно-гуманітарний
та економічний напрями**

17-18 травня 2011 року
м. Рівне

Міністерство освіти і науки, молоді та спорту України
Рівненський державний гуманітарний університет

МАТЕРІАЛИ
IV Міжнародної
науково–практичної конференції
студентів та молодих науковців
„НАУКА, ОСВІТА, СУСПІЛЬСТВО
ОЧИМА МОЛОДИХ”

Частина 2. Природничо-математичний,
суспільно-гуманітарний та економічний
напрями

17-18 травня 2011 року
м. Рівне

ББК 72
УДК 001+37+316.3
Н-34

**НАУКА, ОСВІТА, СУСПІЛЬСТВО ОЧИМА
МОЛОДИХ: Матеріали IV Міжнародної науково-
практичної конференції студентів та молодих
науковців. Частина 2. Природничо-математичний,
суспільно-гуманітарний та економічний напрями. -
Рівне: РВВ РДГУ.- 2011.- 199 с.**

Програмний комітет:

- Постоловський Руслан Михайлович** – кандидат історичних наук, професор,
ректор РДГУ – голова оргкомітету;
- Поніманська Тамара Іллівна** – кандидат педагогічних наук, професор,
проректор з наукової роботи РДГУ – заступник голови оргкомітету;
- Гон Максим Мойсейович** – доктор політичних наук, професор;
- Павелків Роман Володимирович** – доктор психологічних наук, професор;
- Пальчевський Степан Сергійович** – доктор педагогічних наук, професор;
- Петрівський Ярослав Борисович** – доктор технічних наук, професор;
- Сяський Андрій Олексійович** – доктор технічних наук, професор;
- Батишкіна Юлія Валеріївна** – кандидат технічних наук, доцент;
- Воробйова Ірина Анатоліївна** – кандидат педагогічних наук, доцент;
- Галуха Любов Юріївна** – кандидат історичних наук, доцент;
- Дичківська Ілона Миколаївна** – кандидат педагогічних наук, професор;
- Мельник Віра Йосипівна** – кандидат географічних наук, доцент;
- Мороз Ігор Петрович**, кандидат фізико-математичних наук, доцент;
- Павелків Віталій Романович** – кандидат психологічних наук, доцент;
- Сілкова Галина Василівна** – кандидат педагогічних наук, доцент;
- Суржук Тетяна Борисівна** – кандидат педагогічних наук, доцент;
- Чернігівець Тетяна Іванівна** – кандидат педагогічних наук, доцент;
- Черній Алла Леонідівна** – кандидат політичних наук, доцент;
- Хижнякова Надія Олександрівна** – кандидат економічних наук, доцент

Рекомендовано до друку Вченою радою Рівненського державного
гуманітарного університету (протокол №8 від 25.03.2011р.)

забезпечує швидку маневреність ними, їх концентрацію на головних напрямках підприємницької діяльності; фінансове планування, що визначає на перспективу всі надходження грошових коштів суб'єктів господарювання та основні напрями їх використання; формування фінансових резервів, що забезпечують сталу (стійку) роботу в умовах можливих коливань ринкової кон'юнктури; безумовне використання фінансових зобов'язань перед партнерами.

Початкове формування ресурсів малого бізнесу відбувається під час заснування підприємств, коли утворюється статутний фонд. Його джерелами залежно від організаційно-правових форм господарювання є: пайові внески, акціонерний капітал, надходження від асоціацій. Статутний фонд характеризує обсяг грошових коштів (основних і оборотних), інвестованих у процес виробництва, де функціонують основні і оборотні фонди. Організація фінансових відносин суб'єктів малого бізнесу базується на формуванні й русі фінансових ресурсів цих суб'єктів, їх ефективному використанні [4, с.96]. На жаль, вітчизняна економічна наука до цього часу ще не має загальноприйнятої точки зору щодо терміна "фінансові ресурси". За визначенням М.Я.Коробова, "фінансові ресурси підприємств - це грошові фонди цільового призначення, які формуються в процесі розподілу і перерозподілу національного багатства, сукупного суспільного продукту, національного доходу й використовуються у статутних цілях підприємства".

Таким чином, фінансові ресурси підприємницьких структур - це грошові доходи та надходження, що перебувають у розпорядженні суб'єктів господарювання і призначені для виконання фінансових зобов'язань, здійснення витрат на розширене відтворення та економічне стимулювання працівників. Формування фінансових ресурсів здійснюється за рахунок власних та притриманих до них коштів, мобілізації ресурсів на фінансовому ринку та надходження грошових коштів від фінансово-банківської системи у порядку перерозподілу. Фінансові ресурси підприємницьких структур можна поділити на три групи відповідно до джерел їх формування. До першої групи слід віднести доходи та надходження, які утворюються за рахунок власних та притриманих коштів. Доходи: прибуток від основної діяльності; прибуток від виконання науково-дослідних та дослідно-конструкторських робіт (НДДКР) та інші цільові доходи; прибуток від фінансових операцій; прибуток від будівельно-монтажних робіт, які виконуються господарським способом; інші види доходів. Надходження: амортизаційні відрахування; виручка від майна, що вибуло; непоточні пасиви; цільові надходження (плата за утримання дітей тощо); мобілізація внутрішніх ресурсів у будівництві; пайові та інші внески членів трудового колективу; інші види надходжень. До другої групи відносяться кошти, які мобілізуються на фінансовому ринку, а саме: продаж власних акцій, облигацій та інших видів цінних паперів, а також кредитні інвестиції. До третьої групи слід віднести надходження коштів від фінансово-банківської системи у порядку перерозподілу. До таких джерел відносяться: фінансові ресурси, що формуються на пайових засадах; страхове відшкодування ризиків; фінансові ресурси, що надійшли від концернів, асоціацій тощо; дивіденди та проценти за цінні папери інших емітентів; бюджетні субсидії, інші види ресурсів [3, с.47].

Ринкові відносини вимагають від суб'єктів малого бізнесу грамотної оцінки фінансового стану свого підприємства, фінансової ситуації у народному господарстві країни в цілому. Інакше вони не зможуть прийняти правильні управлінські рішення в цій сфері і їхні шанси на успіх у конкурентній ринковій боротьбі залишатимуться мінімальними. Неймовірно важкий тягар оподаткування, обмеженість або повна відсутність матеріально-фінансових та кредитних ресурсів спонукає багатьох суб'єктів малого підприємництва збачити у тінюву економіку. На нашу думку, суб'єкти малого підприємництва умовно можна поділити на дві групи: ті, що зайняті у формальному державному та недержавному секторі, а також - у неформальному секторі. До першої групи слід відносити дочірні суб'єкти підприємницької діяльності, які: здійснюють офіційно зареєстровані види діяльності; сплачують відповідні податки; відають в органах статистики.

Аналіз стану та проблем розвитку малого бізнесу в Україні свідчить про те, що подальший розвиток ситуації без активного та позитивного втручання держави може призвести до згорання (в основному через подальшу тінювацію) цього сектора економіки з відповідним загостренням економічних проблем та посиленням соціальної напруги. Через це і виникає необхідність дієвої державної політики підтримки малого бізнесу. Основними напрямками державної політики щодо підтримки малого бізнесу, ефективного використання фінансів на найближчу перспективу, на нашу думку, повинно бути: створення відповідної нормативно-правової бази, яка б забезпечувала ефективний розвиток підприємницької діяльності, сприяла б ефективному формуванню та використанню фінансів малого бізнесу; розвиток мережі фінансово-кредитних установ, інвестиційних та інноваційних фондів, страхових організацій; удосконалення механізмів оподаткування, кредитування та страхування малого бізнесу; забезпечення умов для розвитку перспективних форм фінансування малого бізнесу (лізинг, франчайзінг та інші); розробка та впровадження механізму стимулювання комерційних банків, які б надавали пільгові кредити малим підприємствам, що здійснюють свою діяльність у пріоритетних напрямках; удосконалення та спрощення системи бухгалтерського обліку та звітності малих підприємств. Реалізація цих та інших заходів сприятиме розвитку малого підприємництва, прискоренню процесу формування та ефективного використання фінансових ресурсів цього сектора економіки, поступової легалізації тінювого капіталу.

Список використаних джерел

1. Герасимчук В.Г. Розвиток підприємництва: діагностика, стратегія, ефективність. - К.: Вища школа, 1995. - 267 с.
2. Орленко О.І., Ключко Ю.О. Аналіз бар'єрів для малого і середнього бізнесу в Україні. - К.: Звіт на замовлення проекту НТЮБІЗНЕТ, 2008. - 64 с.
3. Плоткін Я.Д. Підприємство про підприємство. - Львів, 2003. - 163 с.
4. Реперчук С.К. Малий бізнес: методологія, теорія і практика. - К.: ІЗМН, 2006. - 192 с.

ІННОВАЦІЙНИЙ ЛАГ В НАЦІОНАЛЬНІЙ ІННОВАЦІЙНІЙ СИСТЕМІ

А.О. Киязевич, кандидат економічних наук, старший викладач

Рівненський державний гуманітарний університет

Ключовою умовою прискорення соціально-економічного розвитку країни, галузей економіки, підприємств є необхідність енергійно знаходити і швидко реалізовувати найбільш ефективні інноваційні пропозиції. Все це — складові інноваційного процесу, ключовою метою якого є впровадження пріоритетних фундаментальних і прикладних науково-дослідних робіт, нових, передових технологій, форм організації праці та управління, заснованих на досягненнях науково-технічного прогресу. У світовій економічній науці вважається доведеним, що внесок наукових інноваційних досягнень у зростання ВВП може перевищувати 50%. У широкому розумінні, інновації — це синомім успішного виробництва,

впровадження і використання нововведень, які забезпечують підприємствам стратегічний вииграш в економічній і соціальній сферах, підвищують їх конкурентоспроможність.

Високорозвиненими зарубіжними країнами з ринковою економікою впроваджені ефективні адміністративні та економічні механізми стимулювання інноваційної діяльності, які засновані на наступних принципах:

- чітке визначення видів досягнень (новацій) науково-технічного, соціального та технологічного прогресу, які слід розглядати в якості ключових, пріоритетних на даний період часу;
- законодавчо закріплена економічна і політична система підтримки інновацій з боку влади;
- використання спеціальних заходів державної інноваційної політики для підтримки національної інноваційної системи.

Національна інноваційна система (з англ. National innovation system) включає в себе:

- мережу установ державного і приватного сектора, що створюють, адаптують, імпортують і пропонують новаційні пропозиції;
- інфраструктуру, що допомагає реалізувати новації, перетворювати їх на інновації;
- інформаційну підтримку підприємств у пошуках новаційних пропозицій та наступної інноваційної діяльності, включаючи дорадництво, консалтинг і коучинг;
- державні й приватні організації та підприємства, що спрямовані на інноваційний розвиток;
- організацію управління інноваційним процесом на загальнонаціональному рівні.

Інноваційний процес — це послідовний ланцюг дій, що охоплює всі стадії від висунування новаційної пропозиції до її практичної реалізації і використання. **Новація** (з лат. novatio — оновлення, зміна) — це «оформлений результат фундаментальних, прикладних чи експериментальних досліджень, прийнятих для реалізації у практичну діяльність» [3].

Період часу від оформлення новації в якості готової до реалізації науково-технічної пропозиції до початку її впровадження у практичну діяльність прийнято називати **інноваційним лагом**. Англійське слово «lag» означає відставання, запізнення, затримку, тобто це показник, що відображає відставання в часі одного явища від іншого, пов'язаного з ним, в даному випадку — новації від інновації.

Якщо розглядати роль інноваційного лагу в інноваційному процесі, то його можна визначити як мало, чи навіть повністю непродуктивну втрату часу. Протягом інноваційного лагу підприємства отримують інформацію про корисну для них новаційну пропозицію. Деякий час витрачається на роздуми, вагання, усвідомлення доцільності та вигідності, економічної, політичної чи соціальної необхідності впровадження новації. Після того здійснюється економічний, технологічний та організаційний аналіз можливості її впровадження у практичну діяльність підприємства, визначаються можливі позитивні та негативні наслідки від впровадження новації. Внаслідок проведених аналізів, економічних розрахунків і обґрунтувань, новація приймається у вигляді проекту до подальшої реалізації і включається в бізнес-план підприємства з визначенням термінів початку і закінчення робіт, таким чином, починається інноваційний процес.

Інноваційним визначається процес перетворення результатів науково-технічного прогресу на рівень його практичного впровадження у діяльність підприємств, організацій, галузей національної економіки, і чим швидше буде протікати цей процес — тим краще. Всі складові елементи інноваційного процесу можна умовно віднести до зон продуктивної, малопродуктивної чи зовсім непродуктивної витрати часу виконання проекту. **Інноваційний лаг** — суттєва складова інноваційного процесу, яка знаходиться в зоні малопродуктивних витрат часу, але від якої в значній мірі залежить швидкість його здійснення. Динамічно змінюване внутрішнє і зовнішнє середовище сучасних підприємств зумовлює значне зростання темпів реалізації корисних для нього інновацій, що досягається шляхом скорочення часу виконання всіх складових елементів інноваційного процесу і, в першу чергу, тривалості інноваційного лагу [1, с. 28].

Швидкість впровадження інновацій у значній мірі залежить від інноваційного потенціалу та етапу життєвого циклу, на якому знаходиться досліджувана галузь чи підприємство (див. табл.). В деяких новостворених галузях, які з'явилися порівняно недавно і швидко розвиваються, можна чекати появи суттєвих, радикальних новаційних пропозицій, які можуть дати цілий комплекс інновацій та призведуть до їх подальшого бурхливого розвитку. У цих галузях з'являється велика хвиля інновацій, а довжина інноваційного лагу через запеклу конкурентну боротьбу суттєво зменшується, наприклад, інноваційне використання оптичних волокон в електронній промисловості, інформаційній техніці та технології. Наприклад, японська корпорація Matsushita Electric, один із світових лідерів з виробництва побутової електроніки, яка випускає сучасну цифрову відео- і аудіоапаратуру, має власні науково-дослідні центри завдяки яким досягла рекордного скорочення інноваційного лагу до 4,7 місяця [2].

Таблиця

Інтервал часу між винаходом та його впровадженням, роки

Відкриття	Рік появи відкриття	Рік практичної реалізації	Інтервал (роки)
Фотоапарат	1727	1839	112
Телефон	1820	1876	56
Магнітний запис звуку	1880	1931	42
Радо	1867	1902	35
Телебачення	1907	1945	38
Синтетичний каучук	1910	1938	30
Радар	1925	1938	13
Синтетичні волокна	1930	1939	9
Атомна бомба	1939	1945	6
Напівпровідники	1941	1951	10
Комп'ютер з пам'яттю	1945	1949	4
Транзистор	1948	1953	5
Інтегральна схема	1958	1961	3
Мікропроцесор	1968	1969	2
Персональний комп'ютер	1972	1974	2

Джерело: [2]

Наведені в таблиці дані засвідчують тенденцію до значного скорочення інноваційного лагу наприкінці ХХ століття, тобто часу між відкриттям і його практичним застосуванням. Це зумовлено усвідомленням вигоди, яку можна отримати від швидкої реалізації новачів.

На впровадження інновацій у виробничі процеси позитивно впливає можливість проведення досліджень, випробувань, в той час як складність, невизначеність результатів, наприклад, управлінських нововведень негативно позначається на швидкості їх впровадження. Тому виробничим інноваціям, які є більш наглядними, більш «зрозумілими» і для яких легше проводити випробування, віддають перевагу в порівнянні з управлінськими інноваціями, ефективність та доцільність яких, як правило, складніше перевірити, а відповідно і складніше наважитися на їх здійснення [1, с. 30].

Таким чином, скорочення інноваційного лагу підвищує швидкість інноваційного процесу і дозволяє підприємству зменшити час виконання інноваційного проекту, отримати більш конкурентні переваги, стати на деякий час монополістом з виготовлення новітньої продукції чи послуг. Тривалість інноваційного лагу може у значній мірі характеризувати інноваційний потенціал підприємства, галузі економіки чи національної інноваційної системи в цілому. Практика показує, що чим міцніший інноваційний потенціал підприємства, тим тісніший його контакт з науковцями, і тим меншою є тривалість інноваційного лагу при впровадженні інновацій. На скорочення тривалості інноваційного лагу можуть впливати також спеціалізовані системи дорадництва, консалтингу та коучингу. Ці складові інфраструктури національної інноваційної системи не тільки забезпечують прямий взаємозв'язок виробника інновацій і їх споживача але й сприяють узгодженню їхніх інтересів, а також накопичують знання, що надають можливість узагальнення, систематизації та виявлення закономірностей розвитку інноваційної економіки України.

Список використаних джерел

1. Князевич, А. О. Інноваційний лаг і його роль в інноваційному процесі [Текст] / А. О. Князевич // Актуальні проблеми економіки. — № 6. — 2010. — С. 26—30.
2. Меленчук, Л. І. Сутнісна характеристика інноваційних процесів / Л. І. Меленчук [Електронний ресурс] // Галицький інститут ім. В. Чорновола. — Режим доступу: http://www.gi.edu.ua/content/_f04_k01/material/e_o_i_d/L2.pdf.
3. Самоквіна, Г. А. Інноваційно-інвестиційний та регуляторний механізм ринкової трансформації [Текст]: моногр. / Г. А. Самоквіна, В. Л. Ясінський; Одес. нац. політех. ун-т. — Одеса: ОІРДУ НАДУ, 2005. — 128 с.

СУТНІСТЬ ТА ЕКОНОМІЧНА ПРИРОДА КОРПОРАТИВНОГО УПРАВЛІННЯ

А.В. Комар, студент

Л.М. Шувалова, кандидат економічних наук, старший викладач

Рівненський державний гуманітарний університет

Поняття «корпоративне управління» широко використовується в західній та вітчизняній економічній літературі і досить широко запроваджується в Україні. Це пояснюється поширеністю форм корпоративного господарювання, необхідністю управління цими процесами й стрімким розвитком корпоративної власності. Слово «корпорація» походить від латинської мови і означає об'єднання, співтовариство, тобто союз, що створюються на основі професійних інтересів. Саме тому корпоративне управління є управлінням специфічною об'єднаною власністю. В свою чергу, всі власники мають певні відносини з корпорацією.

Часто під корпоративним управлінням розуміють загальний менеджмент, що не точно визначає його сутність. Іноді корпоративне управління подають як систему органів управління або сукупність організаційно-правових норм. Усі визначення мають право на існування, але складність проблеми потребує більш глибокого підходу. Тому слід розглядати корпоративне управління в кількох його вимірах. Насамперед, корпоративне управління можна розглядати як управління корпоративними правами. Таке визначення є найбільш загальним, оскільки управління корпоративними правами стосується усіх їх власників [1, с. 4]. Однак, корпоративні права є втіленням частки (паю) в капіталі конкретних підприємств. Рух корпоративних цінних паперів або паїв, залежить від ефективності діяльності підприємств-емітентів, тому, досліджуючи особливості корпоративного управління, обов'язково слід мати на увазі специфіку управління цими підприємствами (корпораціями) з погляду узгодження інтересів власників і менеджменту. Отже, вивчення проблематики корпоративного управління здійснюється з урахуванням інтересів власників корпоративних цінних паперів, які, у свою чергу, досліджуються через розвиток і функціонування підприємств — емітентів корпоративних прав [2, с. 12].

Виходячи з цього корпоративне управління не є відірваним від загального менеджменту, воно є одним із його базових елементів і визначає насамперед погодження відносин власників і менеджерів. Корпоративне управління виділилось на певному історичному етапі соціально-економічного розвитку, коли відбулося відокремлення функцій управління від власності та коли почали виникати організаційні форми господарювання, що отримали назву акціонерних товариств або корпорацій. Корпоративне управління розглядає здійснення працівниками й менеджерами господарських операцій та поточного управління виходячи з найбільшої ефективності діяльності корпорації не тільки з погляду менеджменту організації, а й її власників [3, с. 16]. Проведене дослідження економічної природи корпоративного управління показало, що розрізняють зовнішні та внутрішні структурні елементи корпоративного управління. Внутрішні чинники акумулюються в середині корпорації та потребують оптимізації. До зовнішніх чинників належать [4, с. 36]:

- забезпечення корпоративного управління на рівні державних органів, які створюють норми і правила корпоративного контролю та відповідальність суб'єктів корпоративного бізнесу;

- механізми ринкового контролю, які включають в себе дієвість управління та досягнення певного соціально-економічного статусу акціонерного товариства, для власників це є отримання частини прибутку, підвищення курсової ціни акцій корпорації через ринки продукції, а також фінансові ринки;

- громадські організації, засоби масової інформації, які впливають на корпоративну стратегію та тактику, а також здійснюють певний нагляд за розвитком корпоративного сектору, впливають на прийняття рішень, особливо через засоби масової інформації.

Отже, існують зовнішні суб'єкти корпоративного управління — держава, ринки, інституційні інвестори (не власники корпоративних прав) і внутрішні — власники, менеджмент, працівники. Усі ці суб'єкти формують складну систему інтересів і її узгодження є основним завданням оптимізації корпоративного управління. Крім того, потрібно

ПРИРОДНИЧО-МАТЕМАТИЧНИЙ НАПРЯМ

Молодий природодослідник

Андрієнко О.В., Гриб'юк О.О., Коваль В.В. ЕКОЛОГІЧНЕ ВИХОВАННЯ УЧНІВ ПРИ ВИВЧЕННІ КУРСУ МАТЕМАТИКИ.....	1
Будчук Т. В., Чичик І.В. НАЙКРАЩІ РІВНОМІРНІ НАБЛИЖЕННЯ КЛАСУ $W^r H^a$ ФУНКЦІЯМИ КЛАСУ $W_M^{r+1} K$	3
Вашик Ю. Ю., Петрівський Я. Б. ЯКІСНИЙ АНАЛІЗ ОДНОРІДНОЇ ЗАДАЧІ ТИПУ КОНВЕКЦІЇ.....	4
Кіндрат П. ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ КРИПТОЛОГІЇ В СВІТЛІ НАУКОВО-ТЕХНІЧНОГО ПРОРЕСУ.....	7
Климук Н.П., Белешко Д.Т. ЗАКЛЮЧНИЙ ЕТАП РОЗВ'ЯЗУВАННЯ ГЕОМЕТРИЧНИХ ЗАДАЧ В ОСНОВНІЙ ШКОЛІ.....	8
Конашевська М.М., Кирилецька Г.М. ФОРМУВАННЯ ПРОСТОРОВИХ УЯВЛЕНЬ УЧНІВ НА УРОКАХ МАТЕМАТИКИ.....	9
Крайчук С.О., Ремез Н.С. ПРО ПЕРЕВАГИ ЗАБИВКИ ІЗ КРИВОЛІНІЙНОЮ ПОВЕРХНЕЮ	10
Лещук О.В., Коваль В.В. МЕТОДИКА ВИВЧЕННЯ ТЕМИ «ПЛА ОБЕРТАННЯ» З ВИКОРИСТАННЯМ ІННОВАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ.....	12
Мітяніна Ю.С., Петриченко В.В., Яцик М.О. ПРОБЛЕМА НАДЛИШКУ ДИКИХ КОПИТНИХ НА ПРИРОДНО-ЗАПОВІДНИХ ТЕРИТОРІЯХ.....	14
Поліщук Т., Панченко М.С. ПОНОВЛЮВАНІ ДЖЕРЕЛА ЕНЕРГІЇ ТА ЇХ ВИКОРИСТАННЯ В ПРОЦЕСАХ СУЩІННЯ.....	16
Селецький В.П., Романів А.С. АНАЛІЗ ПЕРСПЕКТИВНОСТІ ФОРМУВАННЯ ЛОКАЛЬНОЇ ЕКОЛОГІЧНОЇ МЕРЕЖІ МІСТА РІВНЕ.....	17
Сергійчук І.В., Петрівський Б.П. МЕТОДИ ВИЗНАЧЕННЯ ФРАКТАЛЬНОЇ РОЗМІРНОСТІ ДЛЯ МОДЕЛЕЙ ПРИРОДНИХ ОБ'ЄКТІВ	19
Юсюк Т.В., Петрівський Я.Б. МОДЕЛЮВАННЯ КРИЗОВИХ ЯВИЩ ЗА ДОПОМОГОЮ МОДЕЛІ ГУДВІНА	20

Молодий програміст

Деркач К.В., Вороницька В.М. МОДЕРНІЗАЦІЯ МУЛЬТИМЕДІЙНОЇ НАВЧАЛЬНО-КОНТРОЛЮЮЧОЇ ПРОГРАМИ «АДМІНІСТРУВАННЯ MICROSOFT SQL SERVER»	23
Кацубо А.В., Вороницька В.М. ЕЛЕКТРОННИЙ НАВЧАЛЬНИЙ КУРС «БАЗИ ДАНИХ». ЛАБОРАТОРНІ РОБОТИ	24
Кирик Т.А. ПРО ОКРЕМІ ТВІРНІ ШАБЛони ПРОЕКТУВАННЯ	25
Кушнерук В.П., Соколовська О.П. АВТОМАТИЗАЦІЯ АНАЛІЗУ БІЗНЕС-ПРОЦЕСІВ У МАЛОМУ БІЗНЕСІ	27
Лінкевич І.В., Вороницька В.М. МОДЕРНІЗАЦІЯ МУЛЬТИМЕДІЙНОЇ НАВЧАЛЬНО-КОНТРОЛЮЮЧОЇ ПРОГРАМИ «ПРОЕКТУВАННЯ БД В MS SQL SERVER».....	28
Матвеюк К.О., Батишкіна Ю. В. РОЗРОБКА FLASH-САЙТУ BELLIDANCE КЛУБУ	29
Мельничук О.Л., Батишкіна Ю.В. РОЗРОБКА ІНТЕРАКТИВНОГО МУЛЬТИМЕДІЙНОГО ЕЛЕКТРОННОГО НАВЧАЛЬНОГО КУРСУ З ДИСЦИПЛІНИ "WEB-ТЕХНОЛОГІЇ".....	30
Павлунь Р., Павлова Н.С. ВИКОРИСТАННЯ НАВЧАЛЬНО-МЕТОДИЧНОГО КОМПЛЕКСУ ПРИ ПІДГОТОВЦІ МАЙБУТНІХ ВЧИТЕЛІВ ІНФОРМАТИКИ	32
Петренко С.В., Шахрайчук М.І. ВПРОВАДЖЕННЯ АІС У НАВЧАЛЬНИЙ ПРОЦЕС РДГУ.....	33
Семешук Т.І., Бабич С.М. РОЗРОБКА МОДЕЛІ ДЛЯ ОЦІНКИ ФОРМАЛІЗАЦІЇ НЕЧІТКИХ ЗНАТЬ НА ОСНОВІ МОДАЛЬНОЇ ЛОГІКИ В СЕРЕДОВИЩІ МАТЛАВ	35

СУСПІЛЬНО-ГУМАНІТАРНИЙ НАПРЯМ

Молодий історик

Багрій Т.М., Посоголовський Р. М. ПОЛІТИЧНА СИСТЕМА ЧЕХОСЛОВАЧЧИНИ (1918 - 1935 РР.) У НОВІТНІЙ ЧЕСЬКІЙ ІСТОРИОГРАФІ.....	37
Блінова В.С., Сєвєрова О.В. ВПЛИВ КНИГИ М. ДАНИЛЕВСЬКОГО «РОСІЯ І ЄВРОПА» НА РОЗВИТОК ПАНСЛАВІСТСЬКИХ ІДЕЙ У ДРУГІЙ ПОЛОВИНІ ХІХ СТ.	39
Бухало О.П., Давидок Р.П. ПОШИРЕННЯ ДІЯЛЬНОСТІ «ПРОСВІТ» У НАДДНІПРЯНСЬКІЙ УКРАЇНІ НА ПОЧАТКУ ХХ СТОЛІТТЯ	40

Василюк А.В., Постолювський Р.М. ОРГАНІЗАЦІЯ «СОКОЛЬ» НА ШЛЯХУ ВІД МИНУЛОГО ДО МАЙБУТЬОГО	42
Ващенко Ю.В., Щербань Т. Ю. ВПЛИВ ЗОВНІШНІХ ЧИННИКІВ НА ДОЛЮ РЕФОРМАТОРСЬКОГО РУХУ ПРАЗЬКА ВЕСНА 1968 р. в ЧЕХОСЛОВАЧЧИНІ	43
Гаврилюк С.А., Шугаєва Л.М. ВПЛИВ НА ДЕРЖАВНО-КОНФЕСІЙНІ ВІДНОСИНИ ПРОТИБОРСТВА ПРАВОСЛАВНИХ ІЕРАРХІВ НА ВОЛИНІ (1941-1942 рр.)	45
Замісула М.О., Крапівін О.В. БАЛТІЙСЬКИЙ ОБОРОННИЙ КОЛЕДЖ (BALTBDEFCOL) У СИСТЕМІ ВІЙСЬКОВОЇ СПІВПРАЦІ КРАЇН БАЛТІЇ	47
Звягіна О., Нестеренко Л.О. ВИТОКИ ЄВРОПЕЙСЬКОЇ СВІДОМОСТІ	48
Ісичук Т.С., Галуха Л.Ю. ЗАГАЛЬНІ РИСИ І ТЕНДЕНЦІЇ РОЗВИТКУ ПРОТЕСТАНТИЗМУ НА РІВНЕНЦІНІ (ДРУГА ПОЛОВИНА 40 – ПЕРША ПОЛОВИНА 50 РОКІВ ХХ ст.)	49
Коберник Н.І., Шугаєва Л.М. ВСЕЛЕНСЬКА ЦЕРКВА: ВІД РОЗ'ЄДНАННЯ ДО РОЗКОЛУ	51
Корковецька М.М., Добровичська В.А. РЕЛІГІЙНА СИТУАЦІЯ НА РІВНЕНЦІНІ В 70-ТІ – ПЕРШІЙ ПОЛОВИНІ 80-Х РР. ХХ СТ.	52
Круглик К.О., Шеретюк В.М. ПОГЛЯД НА ДОЛЮ ГРИГОРІЯ ШАРПАКА ЧЕРЕЗ ПРИЗМУ ІСТОРІЇ	54
Крупка О. СКЛАД, ПОВНОВАЖЕННЯ І СУСПІЛЬНИЙ СТАТУС УРЯДНИКІВ ЗЕМСЬКОГО СУДУ ВОЛИНІ У ДРУГІЙ ПОЛОВИНІ ХVІ – ПОЧАТКУ ХVІІ ст.	56
Левчук О. В. ОРГАНІЗАЦІЯ ПОЛЬСЬКОГО ПОЛІТИЧНОГО ЗАСЛАННЯ ДО РОСІЇ У ХІХ СТ.	57
Лепак О. КІНОСТУДІЇ МІЖВОСНІНОГО ЛЬВОВА	58
Мельник О.В., Давидюк Р.П. ПОЛІТИЧНІ РЕПРЕСІЇ В РАДЯНСЬКІЙ УКРАЇНІ ПРОТИ «СТАРОРЕЖИМНОЇ» ІНТЕЛІГЕНЦІЇ	60
Мишков В.Я., Шугаєва Л. М. АНАЛІЗ РОЗСЕЛЕННЯ ГРОМАД СТАРООБРЯДЦІВ НА ТЕРИТОРІЇ ВОЛИНСЬКОЇ ГУБЕРНІЇ В ДРУГІЙ ПОЛОВИНІ ХІХ – ПОЧАТКУ ХХ СТОЛІТТЯ	61
Моєєвич Ю.О., Гон М.М. БЕРЛІНСЬКА СТІНА	63
Нижня О.В., Галуха Л.Ю. ВПЛИВ УПЦ КП НА ОСВІТНІЙ ПРОЦЕС СУЧАСНОЇ УКРАЇНИ	65
Нікітчук О.А., Добровичська В.А. ЗБЕРЕЖЕННЯ НАЦІОНАЛЬНОЇ ІДЕНТИЧНОСТІ УКРАЇНСЬКОЇ ДІАСПОРИ У США НА СУЧАСНОМУ ЕТАПІ	66
Овчаренко В.Є., Крапівін О.В. К ВОПРОСУ О СОСТОЯНИИ ВОЕННО-ПРОМЫШЛЕННОГО КОМПЛЕКСА ШВЕЦИИ	68
Омельченко М.О., Щербань Т.Ю. ДЕРЖАВНА ПОЛІТИКА ПОЛЬЩІ ЩОДО НАЦІОНАЛЬНИХ МЕНШИН У 1944 – 1947 рр.	70
Орленко О.М., Лантух В.В. ПОШУК РАДЯНСЬКОЮ ВЛАДОЮ НОВИХ ШЛЯХІВ ВИЛУЧЕННЯ ПРИБУТКУ В 1923-1927 РР. (НА ПРИКЛАДІ ПЕТРОГРАДУ-ЛЕНІНГРАДУ)	71
Орловська Т.В., Давидюк Р. П. ІДЕОЛОГІЗАЦІЯ НАВЧАЛЬНОГО ПРОЦЕСУ У ВУЗАХ ЗАХІДНИХ ОБЛАСТЕЙ УКРАЇНИ У ПІСЛЯВОСНІЙ ПЕРІОД	73
Осипович І.А., Бредіхін А.В. УЗГОДЖЕННЯ ПОЗИЦІЇ КРАЇН АНТАНТИ ЩОДО «ОТТОМАНСЬКОГО СПАДКУ» І ПРОБЛЕМА ПАЛЕСТИНИ (1914-1922 рр.)	74
Панасюк Д., Давидюк Р.П. ЗАПРОВАДЖЕННЯ НАЦІОНАЛЬНОЇ ГРОШОВОЇ ОДИНИЦІ У ПЕРІОД УКРАЇНСЬКОЇ ЦЕНТРАЛЬНОЇ РАДИ	76
Пилипович Т.В. ЗНАЧЕННЯ УЧАСТІ УКРАЇНЦІВ У СКЛАДІ ВІЙСЬКОВИХ ФОРМУВАНЬ КРАЇН УЧАСНИЦЬ АНТИГІТЛЕРІВСЬКОЇ КОАЛІЦІЇ В РОКИ ДРУГОЇ СВІТОВОЇ ВІЙНИ	77
Підберезних І.Є. ПОТСДАМСЬКА КОНФЕРЕНЦІЯ 1945 р. ТА ЇЇ ВПЛИВ НА ПОВОЄННУ СИСТЕМУ МІЖНАРОДНИХ ВІДНОСИН	78
Полюхович М.І., Галуха Л.Ю. ЗБЕРЕЖЕННЯ ПРАВОСЛАВНОЇ КУЛЬТУРИ В УМОВАХ МІЖКОНФЕСІЙНИХ ВПЛИВІВ НА УКРАЇНСЬКИХ ЗЕМЛЯХ У ПЕРІОД КНЯЗІВСТВА ЛИТОВСЬКОГО ТА КОРОЛІВСТВА ПОЛЬСЬКОГО	80
Постельжук О.П. ПОЗИЦІОНУВАННЯ УКРАЇНСЬКИХ УГОДОВСЬКИХ СИЛ ЗАХІДНОЇ УКРАЇНИ У ЧАС ВИЗНАЧЕННЯ МІЖНАРОДНО-ПРАВОВОГО СТАТУСУ СХІДНОЇ ГАЛИЧИНИ	81
Скибан І.В., Добровичська В.А. ВИДАВНИЦТВО УКРАЇНСЬКИХ ГАЗЕТ-ОДНОДНІВОК У ВОЛИНСЬКОМУ ВОСВОДСТВІ (1921–1939 РР.)	82
Трач В.М. ВЧИТЕЛЬСЬКА СЕМІНАРІЯ СС. ВАСИЛІАНОК У ЛЬВОВІ (1922-1935 РР.)	84
Хромов П.М. РОССИЙСКО-УКРАИНСКОЕ СОТРУДНИЧЕСТВО В ИСТОРИЧЕСКОЙ СФЕРЕ	86

Молодий громадянин держави

Зайцева О.С., Потапчук Т.В. ЦІНІСНІ ОРІЄНТАЦІЇ СУЧАСНОЇ МОЛОДІ.....	88
Івасюк Г.О., Федуняк С.Г. РОЛЬ ПОЛІТИЧНОЇ КУЛЬТУРИ У ПРОЦЕСІ ФОРМУВАННЯ ГРОМАДСЬКОЇ ТА СОЦІАЛЬНОЇ ПОЗИЦІЇ МОЛОДІ НА ЗРАЗКУ ЗМІНИ ПОЛІТИЧНОЇ КУЛЬТУРИ В НІМЕЧЧИНІ ПІСЛЯ ДРУГОЇ СВІТОВОЇ ВІЙНИ.....	89
Ксандопуло Э. НЕСОВЕРШЕННОЛЕТНИЕ ЛИЦА КАК СУБЪЕКТЫ ПРЕСТУПЛЕНИЯ.....	90
Кирбят'єв О.О., Бабанін С.В. ОСОБА «КОМП'ЮТЕРНОГО» ЗЛОЧИНЦЯ В ПРОЦЕСІ ФОРМУВАННЯ ПРАВОВОЇ ГРОМАДЯНСЬКОЇ ТА СОЦІАЛЬНОЇ ПОЗИЦІЇ МОЛОДІ.....	92
Курка С.І., Головка Н.І. ДО ПИТАННЯ ПРАВОВОЇ СОЦІАЛІЗАЦІЇ СТУДЕНТСЬКОЇ МОЛОДІ.....	93
Лесик О.В., Гев'юк А. М. ОСОБЛИВОСТІ ОСВІТНІХ РЕФОРМ У ВЕЛИКІЙ БРИТАНІЇ КІН. 2010 ПОЧ. 2011 РР..	94
Пашенко Ю.А., Бородінов В.Д. МІСЦЕ І РОЛЬ МОЛОДІ В ПОЛІТИЧНИХ ПРОЦЕСАХ УКРАЇНИ.....	95
Почиваліна Г.В., Горбунова Н. В. СУЧАСНИЙ ГРОМАДЯНИН – ПРЕДСТАВНИК СТУДЕНТСЬКОЇ МОЛОДІ: ХТО І ЯКИЙ ВІН?.....	97
Романова Н.А., Воловик А.К. ЛИКВИДАЦІЯ РАСИЗМА, РАСОВОЇ ДИСКРИМИНАЦІЇ, КСЕНОФОБИЇ І СВ'ЯЗАННОЇ С НИМ НЕТЕРПИМОСТІ – ІНТЕРПРЕТАЦІЯ ТОЧКИ ЗРЕННЯ ТОМАСА ХАММАРБЕРГЕРА, КОМИССАРА СОВЕТА ЄВРОПИ І ПРАВАМ ЧЕЛОВЕКА.....	99
Скороход В.В., Черній А. Л. РОЛЬ НЕФОРМАЛЬНИХ ОБ'ЄДНАНЬ МОЛОДІ У ПОЛІТИЧНИХ ПРОЦЕСАХ УКРАЇНИ ТА СВІТУ.....	99
Українець В.О., Гон М.М. НЕНАСИЛЬСТВО, ЯК РИСА НАЦІОНАЛЬНОЇ МЕНТАЛЬНОСТІ УКРАЇНЦІВ ТА ЕТНІЧНИЙ ЕКСТРЕМІЗМ.....	101

Молодий філолог

Бражук В. ШИЗОФРЕНИЧЕСКИЙ ДИСКУРС В РОМАНЕ САШИ СОКОЛОВА «ШКОЛА ДЛЯ ДУРАКОВ».....	103
Гладун Л.В., Бігунова С.А. АНАЛОГОВІ ПРОТИСТАВЛЕННЯ АМЕРИКАНСЬКОГО І БРИТАНСЬКОГО ВАРІАНТІВ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ.....	104
Гроголь Т., Бігунова С.А. ФРАЗЕОЛОГІЧНІ ЗАПОЗИЧЕННЯ В АНГЛІЙСЬКІЙ МОВІ ТА ЇХ СИНОНІМІА НА ОСНОВІ ЗАПОЗИЧЕНЬ З ЛАТИНСЬКОЇ МОВИ).....	105
Дем'янчук Олена, Зубілевич М.І. ГЕНДЕРНІ КОМПОНЕНТИ В СТРУКТУРІ СУЧАСНИХ ФРАЗЕОЛОГІЧНИХ ОДИНИЦЬ ТА ЇХ СЕМАНТИКА.....	107
Дубицька Д.І., Бігунова С.А. КОГНІТИВНІ МЕХАНІЗМИ ФОРМУВАННЯ СЕМАНТИКИ ОДНОСЛІВНИХ ІДІОМ.....	108
Замашна С.М., Кропивко І.М. ЕКСТРАЛІНГВІСТИЧНІ ЗАСОБИ СПІЛКУВАННЯ У ПОЛІКУЛЬТУРНОМУ КОНТИНУУМІ.....	109
Linure Ibrahimova, F.R. Abliakimova COMPARISON OF THE MIDDLE AND EARLY ENGLISH PRONOUN.....	110
Ковальчук Л., Бігунова С.А. СЕМАНТИЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА СИМВОЛІЧНИХ ВЛАСНИХ ІМЕН.....	112
Лук'янчук О.Г., Фрідріх А.В. СТРУКТУРНО-СИНТАКСИЧНІ ТА ЛЕКСИЧНІ ОСОБЛИВОСТІ ПАРЕМІЙ СУЧАСНОЇ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ.....	113
Лясковець І.В., Куряга Ю.В. ЛІНГВОКРАЇНОЗНАВЧА СПЕЦИФІКА АНТРОПОНІМІВ У ТВОРАХ ДЖ. Р. Р. ТОЛКІНА.....	116
Півницька А.І., Зубілевич М.І. ВІЛЬНІ АТРИБУТИВНІ СЛОВОСПОЛУЧЕННЯ ЯК ЗАСІБ ОБ'ЄКТИВАЦІЇ ГЕНДЕРНИХ СТЕРЕОТИПІВ (на матеріалі сучасного британського газетного дискурсу).....	117
Стихун Т.М., Серажим К.С. ВИЗНАЧЕННЯ ОСНОВНИХ ПОНЯТЬ ТА ОСОБЛИВОСТЕЙ РЕДАГУВАННЯ НАУКОВИХ ВИДАНЬ.....	118
Столярчук Н., Мороз Л.В. СПЕЦИФІЧНІ РИСИ ДЖЕСТОВОЇ ЖАНРОВОЇ МОДЕЛІ НА МАТЕРІАЛІ ЗБІРКИ «ТОРБИНА НОВИН».....	119
Shevchuk Natalia, Archipova Iryna THE INTERNET IN LANGUAGE TEACHING.....	121

Молодий мистецтвознавець

Білявцева О.В. ПРАВОСЛАВНІ МОНАСТІРИ РІВНЕНЩИНИ ТА ЇХ РОЛЬ У ЗБЕРЕЖЕННІ ДУХОВНОЇ КУЛЬТУРИ ТА САКРАЛЬНОГО МИСТЕЦТВА УКРАЇНЦІВ (НА ПРИКЛАДІ СВЯТО-МИКОЛАЇВСЬКОГО ГОРОДОЦЬКОГО ЖІНОЧОГО МОНАСТІРЯ).....	123
Вакулюк Ю.Л., Самохвалова А.В. «МУЗИЧНИЙ СУПРОВІД ЯК БАЗОВА СКЛАДОВА ФОРМУВАННЯ МАЙБУТНЬОГО ХОРЕОГРАФІЇ».....	124

Гавловська К.М., Черепуха Л.О. ТРАДИЦІЇ ТА НОВАЦІЇ У РЕЛІГІЙНОМУ МОНУМЕНТАЛЬНОМУ ЖИВОПИСІ УКРАЇНИ НА МЕЖІ XIX – ПОЧ. XX СТОЛІТЬ.....	125
Гарасим В.М., Казначєва Л.М. НАРОДНІ ТАНЦІ ГУЦУЛІВ, БОЙКІВ, ЛЕМКІВ ТА ЇХ ВЗАЄМОЗВ'ЯЗКИ З ХОРЕОГРАФІЄЮ СУСІДНІХ НАРОДІВ	128
Герман А., Волошина Л.П. РОЗВИТОК ОПОРНО-РУХОВОГО АПАРАТУ ВИКОНАВЦЯ НА ЗАНЯТТЯХ ХОРЕОГРАФІЇ.....	129
Глушук О.Г. МОДЕРНІЗАЦІЯ ПОЛІСТИЛЬОВИХ ЕЛЕМЕНТІВ В МИСТЕЦЬКІЙ СПАДЩИНІ ВОЛИНИ НА ПОЧ. XX СТ. (НА ПРИКЛАДІ ГЕОРГІЇВСЬКОЇ ЦЕРКВИ МЕМОРІАЛУ «КОЗАЦЬКІ МОГИЛИ» В С. ПЛЯШЕВІЙ ТА ТРОЇЦЬКОГО СОВОРУ ПОЧАЇВСЬКОЇ ЛАВРИ)	130
Головко Ю. О., Виткалов В.Г. КОНА ЯК КУЛЬТУРНО-МИСТЕЦЬКИЙ ФЕНОМЕН.....	132
Даяк Ж. КУЛЬТУРНО-ПРОСВІТНИЦЬКА ДІЯЛЬНІСТЬ ВИКЛАДАЧІВ І ВИПУСКНИКІВ КРЕМЕНЕЦЬКОГО ЛІЦЕЮ (XIX – ПОЧАТОК XX СТ.): ІСТОРИОГРАФІЯ ПРОБЛЕМИ.....	133
Загоронська І.М., Білянцева О.В. ПРАВОСЛАВНІ МОНАСТІРІ РІВНЕНЩИНИ ТА ЇХ РОЛЬ У ЗБЕРЕЖЕННІ ДУХОВНОЇ КУЛЬТУРИ ТА САКРАЛЬНОГО МИСТЕЦТВА УКРАЇНЦІВ (НА ПРИКЛАДІ СВЯТО-ТРОЇЦЬКОГО КОРЕЦЬКОГО ЖІНОЧОГО МОНАСТІРЯ).....	134
Локшук І.М. ТКАНИНИ РІВНЕНСЬКОГО ПОЛІССЯ ТА МАЙСТРИ ПО ТКАЦТВУ У ДОСЛІДЖЕННЯХ МІСЦЕВИХ НАУКОВЦІВ	135
Михайлов В.О., Забута Т.В. ПОСТМОДЕРНІЗМ У ХУДОЖНЬО-ФІЛОСОФСЬКОМУ ПРОСТОРІ: КОНЦЕПЦІЇ СВІТОСПРІЙНЯТТЯ.....	138
Морозова С., Морозова Т.П. КУЛЬТУРОЛОГІЧНА ДІЯЛЬНІСТЬ БІБЛІОТЕК: ФОРМИ ТА ТЕХНОЛОГІЯ ЇХ ВТІЛЕННЯ.....	141
Панасюк О., Глушук О.Г. ЯПОНСЬКА ГРАВІЮРА „УКІЙО-Е” ТА ЇЇ ВПЛИВ НА МИСТЕЦТВО ІМПРЕСІОНІЗМУ: ГОЛОВНІ МОТИВИ ТА ХУДОЖНІ ЗАСОБИ	143
Поліщук Ю., Шевчук С.І. ПОЛІСІМІЗМ ХУДОЖНЬОГО ТЕКСТИЛЮ МОЛОДИХ МИТЦІВ ХХІ СТ. (ЗА МАТЕРІАЛАМИ ТВОРЧОСТІ СТУДЕНТІВ РДГУ).....	144
Рабчук І., Черепуха Л.О. ВТІЛЕННЯ НОВОЇ КАРТИНИ СВІТУ ПОЧ. XX СТ. У ТВОРАХ ХУДОЖНИКІВ-ЕКСПРЕСІОНІСТІВ.....	146
Трофимчук В.О., Шолудько Н.Г. РІВНЕНСЬКА ОРГАНІЗАЦІЯ НАЦІОНАЛЬНОЇ СПІЛКИ ПИСЬМЕННИКІВ УКРАЇНИ ЯК ОСЕРЕДОК ЛІТЕРАТУРНОГО ПРОЦЕСУ ОБЛАСТІ	146
Тюска В.Б. ІСТОРИЧНІ АСПЕКТИ СТАНОВЛЕННЯ СТУДЕНТСЬКИХ КЛУБІВ.....	147
Ужинський М.Ю. РОЛЬ ЗВУКОРЕЖИСЕРА У МИСТЕЦЬКОМУ ПРОСТОРІ.....	148
Федюра С.А. МУЗИКАЛЬНІСТЬ ЯК РІВЕНЬ МУЗИЧНОГО РОЗВИТКУ ДІТЕЙ	150
Чернігонець О. ТРАДИЦІЙНІ ЗИМОВІ ВИДОВИЩНО-ІГРОВІ ЗАБАВИ МОЛОДІ РІВНЕНСЬКОГО ПОЛІССЯ	151
Ясіньська А., Добржанська О.О. РОЛЬ, МІСЦЕ ТА СТАНОВИЩЕ ЖІНКИ В КУЛЬТУРІ ІСЛАМСЬКОГО СВІТУ	152

ЕКОНОМІЧНИЙ НАПРЯМ

Молодий економіст

Андрусєва А.О. АВТОМАТИЗАЦІЯ ЯК ЗАСІБ ПІДВИЩЕННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ ГОСПОДАРСЬКОГО ОБЛІКУ ..	154
Андрійцьо А. КУЛЬТУРА УПРАВЛІННЯ: СУТНІСТЬ ТА ПРИЗНАЧЕННЯ.....	155
Андросюк Л., Гуткевич С.О. ДО ПИТАННЯ СОЦІАЛІЗАЦІЇ КАПІТАЛУ	157
Бавдин Н., Височан О.С. ПЕРВИННИЙ ОБЛІК НЕМАТЕРІАЛЬНИХ АКТИВІВ	158
Богданець І.В., Хижнякова Н.О. МЕТОД ОБЛІКУ ВИТРАТ «СТАНДАРТ-КОСТІНГ»	160
Димченко Н.С. ПРОФЕСІЙНА КОМУНІКАТИВНА ПІДГОТОВКА ЯК ЧИННИК ЕФЕКТИВНОЇ УПРАВЛІНСЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ МАЙБУТЬОГО МЕНЕДЖЕРА.....	160
Завадських Г.М. ФІНАНСОВІ РЕСУРСИ МАЛОГО БІЗНЕСУ УКРАЇНИ	162
Князєвич А.О. ІННОВАЦІЙНИЙ ЛАГ В НАЦІОНАЛЬНІЙ ІННОВАЦІЙНІЙ СИСТЕМІ.....	163
Комар А.В., Шувалова Л.М. СУТНІСТЬ ТА ЕКОНОМІЧНА ПРИРОДА КОРПОРАТИВНОГО УПРАВЛІННЯ ...	165
Костюкович І.Д., Князєвич А.О. КЛАСИФІКАЦІЯ КОНТРОЛЮ В ЗОВНІШНЬОЕКОНОМІЧНІЙ ДІЯЛЬНОСТІ... ..	166
Крива Л., Гус В.М. МОДЕРНІЗАЦІЯ ЕНЕРГОТЕХНОЛОГІЙ ЯК ГОЛОВНИЙ НАПРЯМОК ПРОВЕДЕННЯ ЕНЕРГОЗБЕРЕГАЮЧОЇ ПОЛІТИКИ В УКРАЇНІ	167
Крипов'язюк В.О., Князєвич А.О. СТАНОВЛЕННЯ ВІТЧИЗНЯНОЇ СИСТЕМИ КОРПОРАТИВНИХ ВІДНОСИН	169
Медведчук Л.В., Крайчук О.В. СУТНІСТЬ ТА НЕОБХІДНІСТЬ КОРПОРАТИВНОГО УПРАВЛІННЯ	170
Мозговой П.В. ПРОБЛЕМИ ФОРМУВАННЯ КРЕДИТНИХ РЕСУРСІВ В АГРАРНОМУ СЕКТОРІ	172

Печеник А., Безтелесна Л.І. АНАЛІЗ НАУКОВО-ПЕДАГОГІЧНОГО ПОТЕНЦІАЛУ ВИЩИХ НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДІВ УКРАЇНИ	173
Підцерковна Х. СУЧАСНИЙ ЗАРУБІЖНИЙ ДОСВІД ЕКОНОМІКО-ЕКОЛОГО-МІСТОБУДІВНОГО РЕГУЛЮВАННЯ (НА ПРИКЛАДІ МІСТА ГАННОВЕР)	174
Пляшко О.С., Денищук М.Ф. КОНЦЕПЦІЯ ІНФОРМАЦІЙНОЇ ПІДТРИМКИ БУХГАЛТЕРІВ	176
Познанська О.В., Хижнякова Н.О. УДОСКОНАЛЕННЯ ВИКОРИСТАННЯ РЕКЛАМНИХ МОЖЛИВОСТЕЙ ІНТЕРНЕТ	177
Попич І.Б., Шувалова Л.М. ПРИНЦИПИ КОРПОРАТИВНОГО УПРАВЛІННЯ ОРГАНІЗАЦІЇ ЕКОНОМІЧНОГО СПІВРОБІТНИЦТВА ТА РОЗВИТКУ	179
Романець О. В. НАПРЯМИ СОЦІАЛЬНОГО РЕФОРМУВАННЯ В УКРАЇНІ	179
Трофімук К., Гура О.І. ДО ПРОБЛЕМИ ФОРМУВАННЯ КУЛЬТУРИ ПРОФЕСІЙНОГО СПІЛКУВАННЯ МАЙБУТНІХ ФАХІВЦІВ ГОТЕЛЬНО-РЕСТОРАННОЇ СПРАВИ	180
СУТЬ ТА ЗАВДАННЯ ЕКОЛОГІЧНОГО АУДИТУ ПОВОДЖЕННЯ З НЕПРИДАТНИМИ ТА ЗАБОРОНЕНИМИ ДО Хижнякова Н.О. ВИКОРИСТАННЯ ХІМІЧНИМИ ЗАСОБАМИ ЗАХИСТУ РОСЛИН.....	181

Молодий менеджер інформаційних систем

Бережний О. РЕФЕРЕНТСЬКА ДІЯЛЬНІСТЬ ЯК ВИД ПРОФЕСІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ	184
Веремійчук Л., Попчук О. В. ВПРОВАДЖЕННЯ АВТОМАТИЗОВАНИХ СИСТЕМ КЕРУВАННЯ ДОКУМЕНТАМИ В ОРГАНАХ ДЕРЖАВНОЇ ВЛАДИ	184
Глазкова М., Ясьмо В. Д. АВТОМАТИЗОВАНІ ТЕХНОЛОГІЇ ДОКУМЕНТУВАННЯ УПРАВЛІНСЬКОЇ ІНФОРМАЦІЇ	186
Карачова А., Попчук О. В. ВПРОВАДЖЕННЯ ЕЛЕКТРОННОГО ДОКУМЕНТООБИГУ В СУЧАСНИХ УСТАНОВАХ	187
Кілюшик В., Сілкова Г.В. ІНФОРМАЦІЙНА ДІЯЛЬНІСТЬ ТА ЇЇ ЗАВДАННЯ В СУЧАСНОМУ СУСПІЛЬСТВІ	188
Новак В., Ясьмо В. Д. СТРАТЕГІЯ РОЗВИТКУ БІБЛІОТЕЧНО-ІНФОРМАЦІЙНОГО ОБСЛУГОВУВАННЯ В РЕГІОНІ	189
Попчук О. ТЕОРЕТИЧНІ ОСНОВИ ФОРМУВАННЯ ПРОФЕСІЙНОЇ КУЛЬТУРИ МАЙБУТНІХ ДОКУМЕНТОЗНАВЦІВ У ВНЗ	190
Твердохліб Ю., Попчук О.В. УДОСКОНАЛЕННЯ РОБОТИ З ДОКУМЕНТАМИ В ОРГАНАХ ДЕРЖАВНОЇ ВЛАДИ	192
Черенко І., Сілкова Г.В. МЕНЕДЖЕР ІНФОРМАЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ: ФОРМУВАННЯ ПРОФЕСІЙНИХ ЗНАТЬ, ВМІНЬ ТА НАВИЧОК	193

Наукове видання

„НАУКА, ОСВІТА, СУСПІЛЬСТВО ОЧИМА МОЛОДИХ”

**Матеріали IV Міжнародної
науково-практичної конференції
студентів та молодих науковців**

**Частина 2. Природничо-математичний,
суспільно-гуманітарний та економічний напрями**

**17–18 травня 2011 року
м. Рівне**

Відповідальна за випуск – Батишкіна Ю.В.
Комп'ютерна верстка – Батишкіна Ю.В., Білоус Ж.Д.

Формат 60*84/16. Папір офсетний. Гарнітура Times New Romans.
Друк різнографний. Ум. друк арк. 32. Замовлення № 97 /1. Тираж 300 прим.

Віддруковано в редакційно-видавничому відділі
Рівненського державного гуманітарного університету
33028 м. Рівне, вул. С.Бандери, 12, тел. 26-48-83